

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 17Csp/72/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123206308
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Lampartová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8123206308.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

-2- 17Csp/72/2023

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Evou Lampartovou v spore žalobcov: 1. A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XXX/XXX, XXX XX D. a 2. E. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX/XXX, XXX XX D., obaja právne zastúpení: JUDr. Daniel Tarbaj, advokát so sídlom Zámocká 525/28, 091 01 Stropkov, proti žalovanému: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Žižkova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 36 854 140, právne zastúpenému: HAVRILLA & Co. s.r.o., so sídlom Nám. M. Benku 2, 811 07 Bratislava, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

-2- 17Csp/72/2023

I. Z a s t a v u j e konanie v časti o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

II. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o F. refinanc exprese č. XXX/XXXX/XXXX zo dňa 03.09.2013 v Článku V. Poplatky, bod 2., písm. a) v znení: „Dlžník je ďalej povinný zaplatiť Banke poplatok za: a) I. upomienku vo výške 25.00 € a za každú ďalšiu upomienku 25.00 € v prípade nedodržania podmienok zmluvy, ktoré sú splatné v deň odoslania upomienky.“ je neprijateľná.

III. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o F. refinanc exprese č. XXX/XXXX/XXXX zo dňa 03.09.2013 v Článku X. Záverečné ustanovenia, bod 7. v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré medzi nimi vzniknú z tejto zmluvy (alebo po odstúpení od tejto zmluvy) najmä z dôvodu neplnenia zmluvných povinností a náhrady škody, budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní na Stálom rozhodcovskom súde Slovenskej bankovej asociácie so sídlom v Bratislave (ďalej len “Rozhodcovský súd”). Za vybranú osobu podľa zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, Štatútu a Rokovacieho poriadku Rozhodcovského súdu sa určuje predseda Predsedníctva Rozhodcovského súdu. Týmto nie je dotknuté právo Dlžníka riešiť spory s Bankou, najmä spory o platnosť zmluvy a o právach a povinnostiach vyplývajúcich z tejto zmluvy, pred súdom podľa všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich konanie pred súdom. Dlžník zároveň vyhlasuje, že bol Bankou poučený o dôsledkoch uzavretia tejto rozhodcovskej doložky a že mal možnosť voľby, či prijme alebo neprijme Bankou predložený návrh na uzavretia tejto rozhodcovskej doložky.“ je neprijateľná.

IV. Žalobkyňa m á nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žalovaný m á nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v konaní o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

-11- 17Csp/72/2023

1. Žalobcovia sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 20.11.2021 domáhali, aby súd určil, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o F. refinanc exprese č. XXX/XXXX/XXXX zo dňa 3.9.2013 je bezúročný a bez poplatkov, súčasne zaviazal žalovaného vydať žalobcom bezdôvodné obohatenie vo výške 8 004,68 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8 004,68 EUR od dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanému a tiež určil dve zmluvné podmienky uvedené v Zmluve o F. refinanc exprese č. XXX/XXXX/XXXX zo dňa 3.9.2013, konkrétne v Článku V. Poplatky bode 2. písm. a) a v Článku X. Záverečné ustanovenia bode 7. za neprijateľné zmluvné podmienky. Žalobcovia si uplatnili tiež náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnili žalobcovia tým, že s právnych predchodcom žalovaného – spoločnosťou OTP Banka Slovensko, a.s. – uzavreli dňa 3.9.2013 Zmuvu o F. refinanc exprese č. XXX/XXXX/XXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 25 000 EUR. Úver sa zaviazali splácať v 118 mesačných splátkach po 325,13 EUR a jednej mesačnej splátke vo výške 324,55 EUR. Žalobcovia uhradili formou splátok celkovú sumu vo výške 33 004,68 EUR. Právny predchodca žalovaného zanikol dňa 1.10.2021 v dôsledku zlúčenia, pričom jeho právnym nástupcom sa stal žalovaný. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 3.9.2013 uzatvárali žalobcovia ako spotrebiteľia. Predmetná zmluva však podľa žalobcov neobsahuje zákonom požadované náležitosti a to podľa § 9 ods. 2 písm. f) a písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom sa mali uviesť všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. V súvislosti s dobou trvania zmluvy poukázali na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/116/2019 zo dňa 28.11.2019 a v súvislosti s povinnosťou uvádzať aj predpoklady použité na výpočet RPMN na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 6.4.2017. Ďalej tiež tvrdili, že v zmluve je nesprávne uvedená celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť vo výške 38 887,81 EUR, pričom však správne na základe súčtov splátok by mala byť celková čiastka vo výške 38 689,89 EUR (118 x 325,13 EUR + 1 x 324,55 EUR). Ak je poskytnutý úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, tak sa žalovaný na ich úkor bezdôvodne obohatil, a to konkrétne o sumu 8 004,68 EUR, keďže žalobcom boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 25 000 EUR a zaplatili celkovo sumu 33 004,68 EUR. Žalobcovia ďalej tvrdili, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má bezpochyby tzv. formulárový charakter. Ide o vopred pripravenú predtlač, do ktorého sa dopisujú iba údaje, pričom zmluvná voľnosť žalobcov bola obmedzená iba na dohodu o výške poskytnutého úveru, pričom všetky ostatné zmluvné podmienky, ako aj všetky dokumenty predložené spolu so spotrebiteľskou zmluvou predstavujú diktát dodávateľa bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť ich obsah. Žalobcovia uviedli, že je potrebné predmetnú zmluvu podrobiť súdnej kontrole neprijateľných zmluvných podmienok, pričom ako neprijateľné označili zmluvné podmienky uvedené v Článku V. Poplatky bode 2. písm. a) zmluvy týkajúcej sa poplatkov za upomienky a tiež zmluvnú podmienku uvedenú v Článku X. Záverečné ustanovenia bode 7 obsahujúcej rozhodcovskú doložku. Žalobcovia uviedli, že je podľa nich neprijateľné, aby spotrebiteľ znášal akékoľvek výdavky dodávateľa, ktoré mu môžu vzniknúť s vymáhaním pohľadávky a ktoré si on sám určil pevnou sumou vopred. Súčasne výška poplatkov nie je žiadnym spôsobom odôvodnená a aj preto ich požadovanie odporuje dobrým mravom. Poplatok za upomienky bol zakomponovaný do zmluvných ustanovení na vopred pripravenom tlačive zo strany žalovaného, pričom žalobcovia ich nemohli žiadnym spôsobom ovplyvniť. V tejto súvislosti poukázali na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 15CoCsp/23/2020-154 zo dňa 11.2.2021 a tiež rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/137/2016 zo dňa 3.10.2016. Ohľadom rozhodcovskej doložky uviedli, že bolo cieľom žalovaného dosiahnuť, aby sa žalobcovia bez možnosti voľby podriadili jej rozhodcovskému konaniu. V spotrebiteľských úveroch je neprijateľné dojednanie, ktorým sa zmluvné strany dohodnú riešiť všetky spory vyplývajúce z úverovej zmluvy výlučne pred rozhodcovským súdom, vopred vybraným dodávateľom a následne by rozhodnutie tohto rozhodcovského súdu malo slúžiť ako exekučný titul. Rozhodcovská doložka vo svojich dôsledkoch spôsobuje, že o právach a právom chránených záujmoch spotrebiteľa rozhodne súkromná osoba, ktorej moc nie je delegovaná žiadnou verejnoprávnou inštitúciou, teda bez súdnej kontroly zmluvných podmienok. Takáto zmluvná podmienka vytvára materiálnu disproporciu v neprospech spotrebiteľa, pretože spotrebiteľ sa vopred vzdáva svojich práv vyjadriť nesúhlas s rozhodcovskou doložkou a zhoršuje si tým svoje zmluvné postavenie. Nejde

o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Z uvedených dôvodov považovali žalobcovia predmetné zmluvné podmienky ako neprijateľné zmluvné podmienky za absolútne neplatné.

3. Súd doručil žalobu žalovanému dňa 8.12.2021 spolu s výzvou, aby sa k nej v lehote 15 dní vyjadril, uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ak uplatnený nárok neuznáva. Zároveň bolo žalovanému doručené poučenie o jeho procesných právach a povinnostiach, a to okrem iného s poučením o možnosti zastúpenia, prostriedkoch procesného útoku a obrany a koncentrácie konania a tiež s poučením o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie.

4. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

5. Na pojednávaní dňa 18.10.2022 súd na návrh žalobcov rozsudkom pre zmeškanie vyhovel ich žalobe v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia a žalovaného zaviazal vydať žalobcom bezdôvodné obohatenie vo výške 8 004,68 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8 004,68 EUR od 9.12.2021 do zaplataenia. V prevyšujúcej časti vylúčil vec na samostatné konanie, v rámci ktorého rozhodne aj o trovách celého konania. Voči rozsudku bolo podané zo strany žalovaného odvolanie, ktoré bolo dňa 18.05.2023 odmietnuté uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 17CoCsp/18/2023-83 zo dňa 18.05.2023. Predmetný rozsudok pre zmeškanie č.k. 17Csp/48/2021-37 zo dňa 18.10.2022 tak nadobudol právoplatnosť dňa 17.12.2022 vo výroku o povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie a dňa 01.12.2022 vo výroku o vylúčení zvyšku predmetu konania na samostatné konanie.

6. Podaním zo dňa 05.07.2023 žalobcovia vzali žalobu v časti o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru žalobu späť s poukazom na rýchlosť a hospodárnosť konania, nakoľko to považovali za nadbytočné, pretože práve rozhodnutie vydania bezdôvodného obohatenia je primárne späté s určením bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Záverom zastávali názor, že procesne nezavinili zastavenie konania v časti o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

7. Žalovaný sa podaním zo dňa 27.07.2023 vyjadril k podanej žalobe. V prvom rade, mal žalovaný za to, že nie je prípustné určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok v individuálne riešenej veci bez naplnenia podmienky naliehavého právneho záujmu. Ak určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky nie je viazané na konkretizované právo, ktorého ochrany sa domáha, tak mal za to, že je možná iba abstraktná kontrola podľa § 301 a nasl. CSP. S poukazom na uvedené mal za to, že žalobcovia nepreukázali žiadny naliehavý právny záujem. Mal tak za to, že nie je procesnoprávne prípustné určenie neprijateľnosti dotknutých zmluvných podmienok. Čo sa týka prvej zmluvnej podmienky – poplatku za upomienku vo výške 25 EUR, mal za to, že sa jedná o individuálnu podmienku, s ktorou sa žalobcovia mohli vopred oboznámiť, pričom za daný poplatok spotrebiteľ dostáva skutočné protiplnenie. Rozhodcovskú doložku taktiež nepovažoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože jej znenie nenaplnilo podmienku danú ust. § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Zároveň dal žalovaný do pozornosti, že prísnejšie podmienky ohľadne zakotvenia rozhodcovských doložiek do spotrebiteľských zmlúv boli zavedené až zákonom č. 335/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2015, t.j. až po uzatvorení dotknutej úverovej zmluvy dňa 03.09.2013. Ohľadom žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti pre absenciu obligatórnych náležitostí mal za to, že zmluva obsahuje všetky zákonom vyžadované minimálne náležitosti podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Predpokladaná doba trvania úverovej zmluvy bola určená na 120 mesiacov odo dňa jej uzatvorenia a obdobím, kedy sa splatnosť úverovej zmluvy končí bol určený ako dátum splatenia úveru v celej jeho výške, resp. do dátumu 05.09.2023 určeného ako termín konečnej splatnosti v čl. IV bod 1 úverovej zmluvy. Mal za to, že nie je možné exaktne ohraničiť presnú dobu trvania úveru, avšak je možné uviesť možný dátum doby trvania úveru, ktorý bol v danom prípade označený ako termín konečnej splatnosti. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie tunajšieho súdu v obdobnej veci sp. zn. 7Csp/35/2022. Poukázal taktiež na rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/69/2020 a 7Cdo/277/2021 a eurokonformný výklad ust. § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ. Mal taktiež za to, že všetky predpoklady použité na výpočet RPMN sú v zmluve uvedené, pričom takýmto predpokladom nie je matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. V zmluve bola správne uvedená aj celková čiastka, ktorú mali žalobcovia zaplatiť, a to vo výške 38 887,81 EUR. Navyše mal za to, že výška celkovej čiastky úveru má iba informatívny charakter a v prípade nekorektného uvedenia daného údaja to nespôsobuje bezpoplatkovosť a bezúročnosť úverovej zmluvy. V tejto súvislosti poukázal na aktuálnu právnu úpravu. Záverom vyjadril svoj názor, že žalobcovia vykladajú § 11 ZoSÚ svojvoľne, pretože z gramatického a logického výkladu vyplýva, že úmyslom bolo postihnúť pokútne spotrebiteľské úverové

zmluvy, ktoré zámerne neuvádzajú zákonom vyžadované náležitosti a to iba v dôsledku úmyslu klamať spotrebiteľa. V danom prípade však takáto skutočnosť nebola preukázaná, pretože právny predchodca žalovaného dlhoročne pôsobil ako štandardná banka pod prísny dohľadom NBS a všetky náležitosti boli uvedené v úverovej zmluve.

8. Žalobcovia v podaní zo dňa 06.09.2023 uviedli, že argumentácia žalovaného vo vzťahu k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je irelevantná z dôvodu späťvzatia žaloby. Prípustnosť podania žaloby o určenie neprijateľných zmluvných podmienok odvodzovali od 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 137 CSP a § 298 CSP. Prípustnosť žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru aj od § 11 ods. 4 ZoSÚ. Čo sa týka samotných zmluvných podmienok, vo vzťahu k poplatku za upomienky poukázali na iné rozhodnutia súdov určujúce danú zmluvnú podmienku za neprijateľnú, ako aj na § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, majú za to, že veriteľ dotknutým ustanovením požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku. Ide o poplatok za omeškanie čo i len jedného centu. Poukázali pritom na skutočnosť, že daná podmienka nebola individuálne dojednaná a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pretože umožňuje od spotrebiteľa získať majetkový prospech v paušálnej výške nad rámec skutočných a účelných výdavkov. Záverom dodali, že počet upomienok nie je navyše nijak limitovaný, napr. počet za mesiac. Čo sa týka rozhodcovskej doložky rovnako poukázali na skutočnosť, že predmetná podmienka nebola individuálne dojednaná, bola vopred naformulovaná v štandardnej zmluve. Ich vôľa smerovala k uzavretiu zmluvy o úvere, nie k uzatvoreniu rozhodcovskej doložky. Neboli nijak upozornení na zakomponovanú rozhodcovskú doložku. V čase podpisu zmluvy bola jej neprijateľnosť navyše už špecifikovaná v § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti poukázali okrem rozhodnutí slovenských súdov i najvyšších súdnych autorít aj na judikatúru Súdneho dvora EÚ (spojené prípady C-240/98 až C-244/98 Oceáno Grupo Editorial SA a Rocio Murciano Quintero, Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., či rozsudok vo veci C-168/05 Elisa Maria Mostaza Claro). Záverom mali za to, že pre súdnu vec je tiež rozhodujúce, aby existovalo hoci aj len jedno právoplatné rozhodnutie, ktoré určuje predmetnú zmluvnú podmienku za neprijateľnú, a teda absolútne neplatnú, pretože je potrebné rešpektovať § 53a Občianskeho zákonníka.

9. Podaním zo dňa 19.09.2023 žalovaný vyjadril nesúhlas so späťvzatím žaloby v časti o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, pretože považoval za nevyhnutné spätne preskúmať dôvodnosť a realnosť nárokovaného vydaného bezdôvodného obohatenia. V prípade pripustenia späťvzatia mal za to, že mu je odobratá možnosť reálneho zistenia skutočnosti, či bolo porušené právo žalobcov. Mal za to, že ak by súd vyhodnotil, že úver nie je bezúročný a bez poplatkov, založilo by to porušenie práv na strane žalovaného. Rozhodnutie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru považoval za nevyhnutné aj vo vzťahu k spravodlivému rozdeleniu trov konania. Späťvzatie považoval za účelové. V ďalšom texte zotrval na názore o neprípustnosti žaloby o určenie neprijateľných zmluvných podmienok. Vo vzťahu k rozhodcovskej doložke dodal, že žalobcovia sa nevysporiadali s jeho námietkou, že prísnejšie podmienky pre zakotvenie rozhodcovských doložiek do spotrebiteľských zmlúv boli zavedené až zákonom č. 335/2014 Z.z. s účinnosťou odo 01.01.2015, a teda až po uzatvorení úverovej zmluvy.

10. Súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 26.09.2023. Strany sporu zotrvali na svojich tvrdeniach a argumentácii.

11. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise sp. zn. 17Csp/48/2021 (na čl. 10 Zmluva o F. Refinanc exprese č. XXX/XXXX/XXXX zo dňa 03.09.2013, na čl. 14 okamžitý (priebežný) výpis z účtu, a to za obdobie od 08.10.2013 do 31.07.2017) a zistil nasledovný skutkový stav:

12. Dňa 03.09.2013 uzavreli žalobcovia so spoločnosťou OTP Banka Slovensko, a.s. Zmluvu o F. refinanc exprese č. XXX/XXXX/XXXX, na základe ktorej bol žalobcom poskytnutý úver na sumu 25 000 EUR s nasledovnými podmienkami: účel úveru - splatenie úveru, úroková sadzba 9,50 % ročne, RPMN 10,13 %, celková čiastka, ktorú musia dlžníci zaplatiť 38 887,81 EUR, priemerná RPMN 13,44 %. Prvá splátka splatná 05.11.2013 mala byť vo výške 325,13 Eur, 2. – 118. splátka splatné vždy 5. deň v mesiaci mali byť rovnako vo výškach 325,13 EUR a posledná 119. splátka splatná 05.09.2023 mala byť vo výške 324,55 EUR. Konečná splatnosť úveru bola uvedená 05.09.2023, pričom predpokladaná doba trvania zmluvy o úvere bola 120 mesiacov, čím ale nemal byť dotknutý čl. IX. bod 3 zmluvy.

13. V Zmluve o F. refinanc exprese č. XXX/XXXX/XXXX zo dňa 03.09.2013 sa okrem iných nachádzajú aj nasledovné zmluvné podmienky:

- v Článku V. Poplatky, bod 2., písm. a) v znení: „Dlžník je ďalej povinný zaplatiť Banke poplatok za: a) I. upomienku vo výške 25.00 € a za každú ďalšiu upomienku 25.00 € v prípade nedodržania podmienok zmluvy, ktoré sú splatné v deň odoslania upomienky.“;

- v Článku X. Záverečné ustanovenia, bod 7. v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré medzi nimi vzniknú z tejto zmluvy (alebo po odstúpení od tejto zmluvy) najmä z dôvodu neplnenia zmluvných povinností a náhrady škody, budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní na Stálom rozhodcovskom súde Slovenskej bankovej asociácie so sídlom v Bratislave (ďalej len “Rozhodcovský súd”). Za vybranú osobu podľa zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, Štatútu a Rokovacieho poriadku Rozhodcovského súdu sa určuje predseda Predsedníctva Rozhodcovského súdu. Týmto nie je dotknuté právo Dlžníka riešiť spory s Bankou, najmä spory o platnosť zmluvy a o právach a povinnostiach vyplývajúcich z tejto zmluvy, pred súdom podľa všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich konanie pred súdom. Dlžník zároveň vyhlasuje, že bol Bankou poučený o dôsledkoch uzavretia tejto rozhodcovskej doložky a že mal možnosť voľby, či prijme alebo neprijme Bankou predložený návrh na uzavretia tejto rozhodcovskej doložky.“

14. Z okamžitého (priebežného) výpisu z účtu vyplýva, že žalobcovia čerpali úver v plnej výške 25 000 EUR dňa 08.10.2013, úver postupne priebežne riadne a včas splácali a napokon dňa 13.07.2017 predčasne splatili v celom rozsahu.

15. Z verejne dostupných informácií Obchodného registra vyplýva, že žalovaný je právnym nástupcom spoločnosti OTP Banka Slovensko, a.s. v dôsledku zlúčenia, splynutia alebo rozdelenia.

16. Zistený skutkový stav súd právne posúdil nasledujúco:

17. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

19. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 53 ods. 1 až 3 a 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť

oboznámíť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

23. Podľa § 53 ods. 4 písm. k) a r) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä:

k) ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku

r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

24. Podľa § 53 ods. 11 Občianskeho zákonníka neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

25. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

26. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

27. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy Každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka⁹) alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

28. Podľa § 3 ods. 5 prvej vety zák. č. 250/2007 Z.z. proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

29. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť.

30. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

31. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatíu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

32. Prvým výrokom súd konanie v časti o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcami. Žalovaný síce nesúhlasil so späťvzatím žaloby, avšak súd nepovažoval ním uvádzané skutočnosti za tak závažné, pre ktoré by nerešpektoval dispozičné právo žalobcov v 1. a 2. rade. Súd má v zhode so žalobcami za to, že rozhodnutie o rozhodovanie

o bezúročnosti a bezpoplatkovosti stratilo svoje opodstatnenie vydaním kontumačného rozsudku v danej veci. Teoretické prípadné zamietnutie žaloby by podľa názoru súdu nemohlo zvrátiť, síce kontumačným rozsudkom, ale už raz judikovanú povinnosť žalovaného vydať bezdôvodné obohatenie žalobcom.

33. Predmetom konania tak ostala žaloba o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok.

34. Z vykonaného dokazovania bolo nesporné, že strany sporu uzavreli zmluvu o úvere spotrebiteľského charakteru (spotrebiteľský charakter zmluvy nebol rozporovaný a vyplýva aj zo samotného znenia zmluvy a povahy účastníkov zmluvy). Sporné nebolo ani uvedenie dotknutých zmluvných podmienok v zmluve. Sporné medzi stranami bolo iba právne posúdenie, či dotknuté zmluvné dojednania predstavujú neprijateľné zmluvné dojednanie v spotrebiteľskej zmluve a či je vôbec prípustná daná žaloba.

35. Súd taktiež konštatuje, že uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere vykazuje znaky formulárovej (typovej) zmluvy, ktorej obsah (zmluvné dojednania) spotrebiteľ podstatným spôsobom nie je schopný reálne ovplyvniť. Môže zmluvu po doplnení potrebných údajov (o spotrebiteľovi a poskytnutom úvere) ako celok prijať alebo odmietnuť. Zmluvné dojednania a obsah zmluvy spotrebiteľ určite žiadnym spôsobom individuálne nedojednávával, keďže sú vopred predtlačené bez možnosti vpisovania iných podmienok, či ich úprav, a teda absentuje individuálne dojednanie medzi stranami zmluvy ako také.

36. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv.

37. Čo sa týka prípustnosti žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok súd vzhľadom na princíp právnej istoty zakomponovaný v čl. 2 ods. 2 CSP nasledujúc právne závery vyšších súdov, dospel k záveru o prípustnosti a opodstatnenosti žaloby žalobkyne. Vychádzajúc z ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v každom prípade je daný naliehavý právny záujem spotrebiteľov na určení neprijateľnosti zmluvných podmienok, a to bez toho, aby ho bolo potrebné osobitným spôsobom preukazovať, pretože tento vyplýva priamo z citovaného § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (obdobne vid'. rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 18.12.2013, sp. zn. 1Co/237/2013). Súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.10.2017, sp. zn. 18Co/120/2017, ktorý pripustil, že spotrebiteľ sa má možnosť domáhať určenia neprijateľnej podmienky. Taktiež podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR z 23. januára 2017, sp. zn. 6 Ndc 20/2016 právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti CSP zachované, ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 301 a nasl. CSP len s účinkami inter partes. A nakoniec súd poukazuje na § 298 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), v zmysle ktorého môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná. Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 19Co/199/2017 zo dňa 5.6.2018 uviedol: „Ak spotrebiteľ sleduje dosiahnutie právnej istoty v otázke, či je zmluvná podmienka neprijateľná, môže sa na súde domáhať žalobou určenia jej neprijateľnosti. Právna istota v takejto záležitosti je dôležitá a dosiahnutie takejto právnej istoty by nemalo byť podmieňované (kumulatívne) uplatnením či už náhrady škody, bezdôvodného obohatenia alebo primeraného finančného zadosťučinenia. Inými slovami povedané, nemožno spotrebiteľa nútiť do uplatňovania takýchto plnení pri jeho snahe dosiahnuť právnu istotu čo do (ne)záväznosti zmluvnej podmienky z dôvodu jej neprijateľnosti. Odvolací súd preto zastáva názor, že spotrebiteľ má právo domáhať sa určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky aj bez kumulatívneho uplatnenia nároku na plnenie z dôvodu neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky. Uvedené právo predpokladá ustanovenie § 3 ods. 3 zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách a tejto ochrany sa môže domáhať na súde (§ 3 ods.5).“ Napokon tiež súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2019, sp. zn. 6Cdo 27/2018, v ktorom najvyšší súd uvádza, že „Žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) C. s. p. Ide o osobitný

druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem“. S poukazom na uvedené právne ustanovenia a citovanú judikatúru súd uzatvára, že v zmysle aktuálnej právnej úpravy sa spotrebiteľ domnievajúci sa neprijateľnosti zmluvných dojednaní v ním uzatvorenej spotrebiteľskej zmluve môže bez ďalšieho (predovšetkým bez potreby naliehavého právneho záujmu, či uplatňovania iných práv, ktorých uplatnenie by malo svoj základ v určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky) domáhať voči dodávateľovi ochrany svojich práv žalobou o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve podľa § 137 písm. d) CSP v spojení s § 53 ods. 1, 4 a 5, Občianskeho zákonníka, § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 3 a 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a § 298 ods. 1 CSP.

38. Súd tak pristúpil k skúmaniu žalobcami označených zmluvných podmienok, pričom dospel k záveru, že v oboch prípadoch tieto predstavujú neprijateľné zmluvné podmienky, nakoľko spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žiada sa dodať, že obe zmluvné podmienky už boli predmetom súdneho prieskumu v iných súdnych konaniach, kde súdy taktiež dospeli k záveru o ich neprijateľnosti.

39. Prvá zmluvná podmienka týkajúca sa poplatku za upomienku bola vyhlásená za neprijateľnú napríklad v rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 16C/31/2017 zo dňa 28.03.2019, ktorý bol potvrdený Krajským súdom v Prešove rozsudkom sp. zn. 4Co/55/2019 zo dňa 22.10.2019 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/55/2019 zo dňa 12.11.2019 alebo tiež v rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 9Csp/59/2019 zo dňa 12.12.2019, ktorý bol potvrdený Krajským súdom v Prešove rozsudkom 22CoCsp/7/2020 zo dňa 14.05.2020. Súdy v oboch prípadoch dospeli k prípustnosti skúmania danej zmluvnej podmienky ako dojednania o vedľajšom plnení, pričom ju skúmali z hľadiska primeranosti a predovšetkým vzhľadom na jej výšku a jej nepomer k skutočným nákladom ju považovali za neprimeranú a ako zakrytú zmluvnú pokutu. Súd sa stotožňuje s názormi súdov v spomenutých konaniach a nevidí dôvod na odklon od predchádzajúceho posúdenia totožnej zmluvnej podmienky. Má za to, že skutočne je tu na nepomer sankcie za omeškanie (každé omeškanie! A teda aj za omeškanie čo i len so sumou nižšou, než je samotný poplatok za upomienku.) k samotným reálnym nákladom za vykonanie upozornenia na omeškanie. Navyše v danom prípade nie je uvedené, koľko takýchto upomienok môže byť spotrebiteľovi zaslaných. Za situácie, že by samotná zmluvná pokuta za omeškanie ako sankcia prevyšovala samotný nesplnený záväzok, súd jednoznačne konštatuje, že sa jedná o sankciu, ktorá nie je primeraná. Súd nadväzne poukazuje na znenie § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, ktorý medzi neprijateľné zmluvné podmienky radí dojednania, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. V danom prípade podľa názoru súdu nemožno prehliadnúť práve neprimeranosť výšky sankcie za omeškanie k reálnym nákladom na realizáciu upozornenia a skutočnosť, že poplatok za upomienku nemá predstavovať samotnú sankciu za neplnenie, pretože v takom prípade by mal naozaj skôr charakter zmluvnej pokuty za nesplnenie zmluvnej povinnosti, pričom za daného stavu by bolo možné uzavrieť, že takáto zmluvná pokuta nebola individuálne dojednaná. S poukazom na uvedené tak súd jednoznačne konštatuje, že predmetné dojednanie ohľadom poplatku za upomienku spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa ako to predpokladá ust. § 53 Občianskeho zákonníka a dojednanie možno subsumovať ako istú odnož neprijateľnej podmienky podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka.

40. Čo sa týka druhej zmluvnej podmienky upravujúcej rozhodcovskú doložku, súd ju vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože nebola individuálne dojednaná a napriek tomu, že jej znenie evokuje, že umožňuje spotrebiteľovi zvoliť si aj všeobecný súd pre riešenie sporov, v prípade, že vznikne spor zo zmluvy, ktorého iniciátorom by bol dodávateľ, spotrebiteľ sa musí podrobiť rozhodcovskému konaniu. Možnosť spotrebiteľa obrátiť sa na všeobecný súd sa tak javí iba iluzórna, keďže trvá len do podania návrhu na začatie rozhodcovského konania dodávateľom. Z rozhodovacej praxe súdov je zrejmé, že v prípade sporov medzi dodávateľmi a spotrebiteľmi je to výlučne dodávateľ, kto iniciuje rozhodcovské konanie. Rozhodcovskou doložkou sa spotrebiteľovi odňalo právo brániť sa a podať žalobu, ak už bola podaná dodávateľom na rozhodcovskom súde alebo akýkoľvek iný opravný prostriedok a spotrebiteľ potom môže postupovať iba v zmysle § 40 zák. č.244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, keď sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia

rozhodcovského rozsudku, avšak len z dôvodov zákonom presne vymedzených. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobcovia si rozhodcovskú doložku v zmluve o úvere osobitne nevyjednali a táto bola veriteľom vopred pripravená v rámci záverečných ustanovení formulárovej zmluvy a teda žalobcovia nemali možnosť, ako zmeniť alebo ovplyvniť jej obsah (mohli zmluvu len ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým podmienkam). Ak sa žalovaný bráni tým, že k sprísneniu podmienok pre uzatváranie rozhodcovských zmlúv a doložiek došlo až po uzatvorení zmluvy o úvere, je potrebné dodať, že legislatívnu zmenu si vyžiadalo práve časté používanie rozhodcovských doložiek ako paušálnych zmluvných dojednaní bez upozornenia spotrebiteľa na ich význam a dôsledky, ako sa to javí i v danom prípade. Vzhľadom na skutočnosť, že druhy neprijateľných podmienok nie sú taxatívne stanovené, súdu nič nebráni, aby aj pred sprísnením zákonnej úpravy uzatvorenej rozhodcovskej doložky takúto vyhlásil za neprijateľnú zohľadňujúc jej nevyváženosť, paušálne zakomponovanie do zmlúv bez potrebného vysvetlenia spotrebiteľovi a absenciu individuálneho vyjednaní.

41. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citovanú právnu úpravu súd vyhovel žalobe žalobcov v plnom rozsahu a obe nimi označené zmluvné podmienky určil za neprijateľné, spôsobujúce hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech žalobcov ako spotrebiteľov. Dôsledkom neprijateľnosti predmetných zmluvných dojednaní je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka ich neplatnosť.

42. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

43. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

44. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

45. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a 2 CSP, ako aj § 256 ods. 1 CSP tak, že v konaní o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia plne úspešným žalobcom priznal voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O trovách konania v zastavenej časti však priznal náhradu trov konania žalovanému voči žalobcom, a to z dôvodu, že žalovaný vynaložil v súvislosti s daným predmetom konania trovy (za úkony právneho zastúpenia), pričom správanie žalovaného si nevyhnutne nevyžadovalo späťvzatie žaloby a zastavenie konania v danej časti sporu. Iba z vôle žalobcov došlo k zastaveniu konania v danej časti a podľa názoru súdu nemožno zavinenie na danom zastavení pričítať za vinu žalovanému. O výške trov konania strán sporu bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

-2- 17Csp/72/2023

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.